

DOMINUS FREGA L'ORÉAL COMMODATUS

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 03

Diebus dominicis mane Giorgio et ego saepe conveniebamus — amicus et collega, praefectus commercii apud unam ex maximis societatibus mundi in fucis muliebribus: L'ORÉAL.

Is erat modus noster propinquos manendi, hebdomadem inter nos narrandi, laborem, deinde de emptoribus illic in mercatu loquendi, iocum aliquem de re quae acciderat permutandi, super poculo cafaei calidi in thermopolio.

Natura sociabili erat, semper subridens, semper ironicus, sed animo indomito — elegantia et urbanitate quae parem non habebant.

Iocum semper paratum habebat, numquam temerarium, subrisum proverbialem qui omnes tranquillabat — dicere solebat se fortunam in dentes novos impendisse et eos 25.000 euronummis assecurare debuisse, ne quis acutos eius iocos minus bene acciperet et eos excutere statueret.

Quotiens una per regionem nostram, Calabriam, vendendi causa circumibamus, singulis emptoribus clara voce nuntiabamus nos esse homines fortunatissimos qui viverent, qui pro duabus optimis societatibus mundi laboraremus, quae nobis fortunam solverent tantum ut oblectaremur, non ut laboraremus — quod numquam non irritabat eum qui audiebat. Saepe nobis non credebant, sed tamen paene omnium reverentiam habebamus.

Quodam mane Aprili mihi dixit: proxima hebdomade te arcessam, in Sicilia laboraturi sumus, tres dies — ne cures, omnia soluta sunt, nihil solves.

Optime sciebat eam non esse regionem meam, itaque eum rogavi: quid, malum, extra regionem facturi sumus?

Bene, inquit, id tibi erit inopinatum — et fortasse etiam mihi aliquantum.

Semper Frega de Gillette eris, sed per tres dies hospes societatis in agro eris, sumptu L'ORÉAL.

Alteram nummi faciem tibi ostendam — mercatum quem non nosti, quem numquam vidisti, quia numquam in eo fuisti, ubi mulieres in omni emptione primas partes agunt, cum omnibus suis moribus propriis.

Mihi etiam est modus gratias agendi pro duobus annis quos una egimus — scio me sine te, sine auxilio et promptitudine tua, sine calore et moribus tuis, sine omnibus quae te faciunt virum et amicum qui es, fortasse ad laborem non rediturum fuisse, et fortasse ne ad vivendum quidem, post morbum Crohn.

Se paulisper remisit, una tantum lacrima — primum eum sic videbam, motum animi continere non valentem.

Mihi dixit nos tres dies Catinae et unum Panormi acturos esse, deinde domum redituros — rem ut probationem publicam tractabant, a moderatoribus venditionum eius ante approbatam, qui eam ratam habuerant, et omnes cupiebant videre quid accideret et quid nos duo faceremus.

Sine dubitatione assensus sum. Societates semper notitias tradebant, sed numquam veram experientiam communicabant — et haec vera erat occasio crescendi.

Patri meo rem narravi, et ille subrisit et dixit: semper ea facis quae nemo exspectat — id non tantum ingenium est, id est Ferdinando Frega.

Is erat eius modus benedicendi. Giorgio per viginti annos noverat et sciebat me aliquid discere — tantum nesciebat quid.

Domum veni et uxor mea aliquid insolitum in vultu meo vidit et rogavit quid esset. Me per tres dies L'Oréal commodaverunt, ei dixi, et illa statim respondit: idem semper ioculator — quando tandem serius eris?

Die quo rediero tibi accurate narrabo quomodo res processerit, dixi, et ei totam historiam narravi. Illa dixit: nunc in angustiis es — in mundum mulierum per aliam ianuam intras quam eam cui assuetus es. Cupio videre quid accadat.

Ferdinando